

6. Sjätte grunden: Åsidosättande av artiklarna 18 och 24.4 FEUF, artikel 22 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, artikel 2 i förordning nr 1/58 samt artikel 1d.1 och 1d.6 i tjänsteföreskrifterna.

— Genom att föreskriva att ansökan om deltagande måste inges på engelska, franska eller tyska och genom att Epsa på samma språk översänder information om uttagningsprovet till kandidaterna, har kommissionen åsidosatt unionsmedborgarnas rätt att kommunicera med institutionerna på sitt eget språk, vilket innebär en ytterligare diskriminering av dem som inte har fördjupade kunskaper i något av dessa tre språk.

7. Sjunde grunden: Åsidosättande av artikel 296.2 FEUF (otillräcklig motivering) samt proportionalitetsprincipen, innefattande en felaktig bedömning av sakomständigheterna.

— Kommissionen har motiverat begränsningen till tre språk med nödvändigheten av att de nyanställda omedelbart ska kunna kommunicera inom institutionen. Denna bedömning grundar sig på en missuppfattning av sakomständigheterna, eftersom det inte framgår att de tre språken i fråga är de mest använda i kommunikationen mellan olika språkgrupper inom institutionerna. Motiveringen är oproportionerlig med hänsyn till den begränsning av en grundläggande rättighet som det innebär att utsättas för språklig diskriminering. Det finns nämligen mindre restriktiva system för att säkerställa snabb kommunikation inom institutionerna.

Överklagande ingett den 25 mars 2013 av Europeiska kommissionen av den dom som personaldomstolen meddelade den 15 januari 2013 i mål F-27/11, BO mot kommissionen

(Mål T-174/13 P)

(2013/C 164/34)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Klagande: Europeiska kommissionen (ombud: J. Currall och D. Martin)

Övrig part i målet: BO (Amman, Jordanien)

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

— upphäva den dom som personaldomstolen meddelade den 15 januari 2013 i mål F-27/11, BO mot kommissionen,

— ogilla den talan som BO väckt i mål F-27/11 och förplikta honom att ersätta rättegångskostnaderna vid personaldomstolen, och

— besluta att vardera parten ska bära sina rättegångskostnader vid tribunalen.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sitt överklagande åberopar kommissionen, som enda grund, att personaldomstolen har åsidosatt artikel 19 i gemenskapslagstiftningen, vilken avser det försäkringsskydd mot sjukdom som tillkommer Europeiska unionens tjänstemän, och punkt 2.5 i kapitel 12, med rubriken "Transportkostnader", i avdelning II i kommissionens beslut av den 2 juli 2007 om allmänna genomförandebestämmelser för ersättning för sjukvårdskostnader genom att inte ha beaktat den bindande karaktären av undantaget för ersättning för transportkostnader i sistnämnda bestämmelse.

Talan väckt den 28 mars 2013 — Moallem Insurance mot rådet

(Mål T-182/13)

(2013/C 164/35)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Moallem Insurance Co. (Teheran, Iran) (ombud: advokaten D. Luff)

Svarande: Europeiska unionens råd

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara punkt 18 i bilagan till rådets beslut 2012/829/Gusp av den 21 december 2012 om ändring av beslut 2010/413/Gusp om restriktiva åtgärder mot Iran (EUT L 356, 2012, s.71),

— ogiltigförklara artikel 18 i bilagan till rådets genomförandeförordning (EU) nr 1264/2012 av den 21 december 2012 om genomförande av förordning (EU) nr 267/2012 om restriktiva åtgärder mot Iran (EUT L 356, 2012, s. 55),